

Storioni op Zondag

Storioni Trio & festivalgasten spelen de mooiste kamermuziek

Uitvoerenden

Storioni Trio

Veriko Tchumburidze

viol

Tomoko Akasaka

altviool

Elaine Ng

altviool

Nil Kocamangil

cello

Janne Valkeajoki

accordeon

Programma

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)

Gavotte et Six Doubles

Anton Stepanovitsj Arensky (1861-1906)

Pianotrio nr. 1 in d opus 32 (1894)

Allegro moderato

Scherzo: Allegro molto

Elegia: Adagio

Finale: Allegro non troppo

Pjotr Iljitsj Tsjaikovski (1840-1893)

Souvenir de Florence opus 70 (1890)

Allegro con spirito

Adagio cantabile e con moto

Allegretto moderato

Allegro vivace

Programmatoelichting

Een unicum in het werk van **Jean-Philippe Rameau**: *Gavotte et Six Doubles*; het klonk in 2021 nog tijdens de halve finales van het Koningin Elizabethconcours in Brussel. Rameau componeerde het klavecimbel-stuk halverwege de 18e eeuw, op het einde van de Barok. Het bestaat uit een gavotte – een oude, Franse dans met twee tellen opmaat – gevolgd door zes ‘doubles’ ofwel variaties (je treft de term ook in de Engelse suites van Bach). Mag de gavotte nog vrij eenvoudig lijken, elke variatie gaat Rameau uitvoeriger, complexer en moeilijker schrijven, vooral ‘links’ krijgt het druk; de uitdaging aan de speler wordt almaar groter. Het was de tijd dat de variatievorm opkwam (denk opnieuw aan Bach en zijn *Goldbergvariaties*), culminerend in handen van de Weense klassieken Mozart en vooral Beethoven.

Neem jij het maar van me over, had hij gezegd. Pjotr Iljitsj Tsjaikovski, hoewel pas 53 en dus nog niet erg oud, voelde dat hij aan het eind van zijn krachten was. Op een dag in 1893 richtte hij die woorden tot **Anton Stepanovitsj Arensky**, twintig jaar jonger dan hijzelf en al een grote belofte. Arensky ‘erfde’ van Tsjaikovski

onder meer idee en libretto voor een opera *Een droom op de Wolga*, wat een succesvol werk van de jonge componist zou worden.

Kort na hun ontmoeting overleed Tsjaikovski. Maar ook stierf, een jaar later, Karl Davidov, een goede vriend van Arensky en in diens tijd directeur van het conservatorium in Moskou. Arensky beantwoordde dit overlijden met een *Pianotrio in d*, dat zeker beloftes waarmaakte en Tsjaikovski niet zou hebben teleurgesteld. Vanwege zijn opvallende cellopartij – Davidov was een beroemd cellist geweest – lijkt het soms wel een duet tussen cello en piano; de viool speelt regelmatig ‘tweede viool’. Het openingsdeel, met nu en dan een Mendelssohnachtige charme en Schumanneske daadkracht, pulseert doorlopend. Besloten wordt het onverwacht, na een uitgebreide quasi-coda in majeur, in adagio-tempo en mineur. Luchtig het scherzo, en de Elegia is weliswaar wat klaaglijk en rouwend, maar roept toch eerder mooie herinneringen op dan dat er begrafenisstemming hangt. Abrupt volgt de krachtige, dramatische inzet van de finale die verderop thema’s uit deel 1 en 3 memoreert. Er bestaat van het trio een opname op wasrollen, met de componist zelf.

De krachtige indrukken van Piazza Signoria, Lungarno alle Grazie, Duomo en Ponte Vecchio maken velen haast in de war; het 'syndroom van Stendhal', luidt de officiële diagnose. De stad Florence! Zo mooi, helemaal als dan de gouden zon er boven staat... Ja, dat **Tsjaikovski** op een dag besloot een *Souvenir de Florence* te schrijven, is niet zo vreemd. Hij bezocht de stad zo graag. In juni 1890 voltooide hij er zijn grootste opera *Pique Dame*. Hij woonde een tijdje in een hotel dat uitzag op de rivier de Arno. Hij ging vaak op pad om de straatzangers te beluisteren, in het bijzonder het zangertje Ferdinando. En de zoete, zachte lucht, licht en schaduw die tussen de hoge huizen in de straten hingen, deden hem goed. Daar rustte hij uit van het inspannende werk. Maar hij deed nóg iets om van het werk aan de opera uit te rusten: 'Nu ben ik ontzettend, onbeschrijflijk moe!!! En wat heb ik nodig om tot het normale bestaan terug te keren? Ga ik me amuseren, ga ik aan de zwier? Helemaal niet! Ik begin nu meteen aan een groot nieuw werk, maar van een heel ander soort: een strijksextet.' In 17 dagen stond de ruwe schets op papier, 'ik heb het met de grootste vreugde geschreven en zonder de geringste inspanning.' Ach, Florence – dat iemand niet alleen maar in de war brengt. (Stephen Westra)

Het **Storioni Trio** wordt gezien als een van 's werelds toonaangevende pianotrio's. Het ontleent zijn naam aan de Laurentius Storioni-viool uit 1794 die primarius Wouter Vossen bespeelt. Het trio werkte met musici als Isaac Stern en Menahem Pressler. Het trio bestaat nu 30 jaar, maar: 'Wij worden permanent gedreven door enthousiasme over de volgende stap. Dat geeft energie.' – **Veriko Tchumburidze** maakte naam toen ze op haar 20e het Internationale Henryk Wieniawski Concours won. Ze werd geboren in een Georgische

familie in zuid-Turkije. Inmiddels was ze de kamermuziekpartner van o.a. Leif Ove Andsnes, Nicholas Angelich en Maxim Vengerov. Veriko bespeelt een Giambattista Guadagnini-viool (Milaan, 1726). – **Tomoko Akasaka** studeerde aan het conservatorium van Genève bij Nobuko Imai. Ze is eerste prijswinnares van de 12e Japan Classical Music Competition en werd derde bij de 53e ARD Wettbewerb. Tomoko trad op met orkesten als het Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks en Camerata Baltica en was in kamermuziek te horen met o.a. Mstislav Rostropovitsj, Gidon Kremer en Patricia Kopatcinskaja. – **Elaine Ng** is violiste en altvioliste. Ze werd geboren in Hongkong in een Taiwanese familie. Haar specialisatie is kamermuziek, het strijkkwartet voorop, en zo trad ze op tijdens festivals als het New York String Orchestra Seminar, het Kent/Blossom Music Festival en het St. Lawrence String Quartet Seminar. Daarnaast was ze aanvoerder alten bij het Des Moines Symphony Orchestra. In 2021 verhuisde Elaine naar Europa; haar belangstelling reikt van klassiek tot elektronisch en rock. – **Nil Kocamangil**, geboren in 1989 in Istanbul, studeerde in haar geboortestad, Keulen en Parijs. Hoogtepunten in haar carrière waren optredens met landgenoot Fazil Say, haar Nederlandse debuut bij Wonderfeet, een tournee als soliste met het Concertgebouw Chamber Orchestra en uitvoeringen van Bachs cellosuites in de theaterproductie Bach Tanzt. Nil is oprichter en artistiek leider van het Istanbul International Chamber Music Festival. – Na zijn studie aan de Sibelius Akademie in Helsinki, stond **Janne Valkeajoki** als accordeonist én dirigent op vele podia. Wonderlijk fris, zijn musicus-zijn; tijdloze klassiekers als Ravels *Le tombeau de Couperin*, de Engelse suites van Bach en werk van Rameau vertolkt hij even overtuigend als de vele nieuw geschreven werken die hij in opdracht gaf.

Binnenkort in Muziekgebouw Eindhoven

Zo 28 sep Duo Pleyel

Beethoven en Mozart voor quatre-mains

Zo 26 okt Maria Milstein, Elisa Karen Tavenier & Quirine Viersen

Strijktrio's van Schubert & Mozart

Zo 30 nov Arethusa Quartet

De schoonheid en expressie van het strijkkwartet

Zullen we Vrienden worden?

M-Friends draagt bij aan het voortbestaan van onze mooie concertzaal en ondersteunt de realisatie van bijzondere projecten. Voor een paar tientjes per jaar ben je al Vriend en natuurlijk krijg je daar ook iets voor terug! Scan de QR-code, lees meer over de voordelen en meld je aan.

